

DECIZIA CIVILA NR. 4751

Ședința publică din 3 iunie 2013

PREȘEDINTE : XXX
JUDECĂTOR : XXX
JUDECĂTOR: XXX
GREFIER: XXX

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâta recurentă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea Administrației Finanțelor Publice a XXX, împotriva Sentinței civile nr. XXX/2012, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. XXX/108/2012, în contradictoriu cu reclamanta intimată XXX și intimata chemată în garanție Administrația Fondului pentru Mediu București, având ca obiect contestație împotriva actului administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă pentru reclamanta intimată, d-na avocat XXX, cu delegație la dosar, aflată în substituirea rinei avocat XXX, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

După deschiderea dezbaterilor, s-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care reprezentanta reclamantei intimăte a depus concluzii scrise, chitanță fiscală ce atestă achitarea onorariului de avocat în cuantum de 500 lei și împuternicire avocațială.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat și excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul în dezbateră în fond a recursului.

Reprezentanta reclamantei intimăte, având cuvântul, a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii atacate, cu cheltuieli de judecată în cuantum de 500 lei.

CURTEA,

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. XXX/2012, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. XXX/108/2012, a fost admisă în parte acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta XXX împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice XXX reprezentată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad și în consecință:

A fost anulată Decizia de calcul nr. XXX/10.09.2012 emisă de AFP XXX precum și Decizia nr. XXX/31.10.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad.

A fost obligată pârâta să îi restituie reclamantei suma de 5.629 lei, achitată conform Chitanței seria TS4B nr. XXX/10.09.2012, reprezentând taxa pentru

emisii poluante actualizată și cu dobânda calculată în conformitate cu art. 124 C.pr.fisc., începând cu ziua următoare termenului de 45 de zile de la data înregistrării, în evidența pârâtei 25.09.2012, a cererii reclamantei de restituire a taxei.

A fost respins capătul de cerere privind acordarea dobânzii de la data prevalării taxei.

A fost admisă cererea pârâtei de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu și în consecință:

A fost obligată chemata în garanție să îi restituie pârâtei suma de mai sus, achitată de reclamantă în favoarea ei cu dobânda legală.

A fost obligată pârâta să plătească reclamantei suma de 1.539,30 lei cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei hotărâri pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea Administrației Finanțelor Publice a XXX, a declarat recurs.

Pe fondul cauzei, se susține că acțiunea a fost admisă nelegal, dat fiind că la data de 13.01.2012 a intrat în vigoare Legea nr. 9/2012 din 06.01.2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, care a abrogat Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008, instanța ignorând aplicarea în cauză a Legii nr. 9/2012, care elimină discriminările vechii legislații, cât și dispozițiile art. 12 din Legea nr. 9/2012, potrivit cu care se impunea a se realiza o compensare legală, între suma achitată în baza Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 și cea datorată în baza Legii nr. 9/2012, cu restituirea eventualelor diferențe nedatorate dintre taxa de poluare și taxa pe emisii poluante.

Totodată, recurenta invocă nevalorificarea dispozițiilor art. 274 (alin. 3) Cod procedură civilă, solicitând micșorarea cheltuielilor avocațiale.

În cauză, reclamanta intimată a depus concluzii scrise, prin care a solicitat respingerea recursului.

Verificând recursul astfel declarat, Curtea constată legalitatea și temeinicia hotărârii, din perspectiva dispozițiilor art. 299 și urm. Cod procedură civilă, 304 ind. 1 Cod procedură civilă, în cauză nefiind incidente temeiurile de casare/modificare a hotărârii, prevăzute de art. 304 Cod procedură civilă și nici alte temeiuri în sensul art. 304 ind. 1 Cod procedură civilă, motiv pentru care va respinge recursul, ca nefondat, în baza art. 312 alin. (1) Cod procedură civilă.

Cât privește dispozițiile Legii nr. 9/2012. Curtea observă că Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, a abrogat Ordonanța de urgență nr. 50/2008, iar conform art. 12 alin. (1) din noul act normativ „în cazul în care taxa pe poluare pentru autovehicule achitată de către contribuabili începând cu 1 iulie 2008 până la data intrării în vigoare a prezentei legi, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008, aprobată prin Legea nr. 140/2011, cu modificările și completările ulterioare, este mai mare decât taxa rezultată din aplicarea prezentelor prevederi privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, calculată în lei la cursul de schimb valutar aplicabil la momentul înmatriculării în România, se pot restitui sumele reprezentând diferența de taxă plătită, numai către titularul obligației de plată, pe baza procedurii stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi. Calculul diferenței de restituit se face pe baza formulei de calcul din prezenta lege, în care se utilizează elementele avute în vedere la momentul înmatriculării autovehiculului în România”.

Curtea constată că norma în discuție tinde la înlocuirea retroactivă a reglementării taxei de poluare cu cea cuprinsă în norma legală, prin ajustarea vechii

taxe de poluare la nivelul noii taxe, în vigoare din luna ianuarie 2012, aspect care face ca, în anumite cazuri, dreptul contribuabilului la restituirea integrală a taxei percepute în baza unui act normativ neconform cu dreptul Uniunii limitat, ceea ce echivalează cu nesocotirea efectelor hotărârii interpretative a Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza Tatu contra României.

Sub acest aspect recurențele sunt în eroare, atunci când afirmă că hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a referit la Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008, iar nu la Legea nr. 9/2012, căci Curtea s-a referit, potrivit limitelor sale de competență, la interpretarea art. 110 din TFUE, iar nu la interpretarea legii interne românești.

Judecătorul național este cel abilitat să verifice conformitatea legilor interne cu art. 110 din TFUE, astfel cum acesta este interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, interpretare obligatorie pentru toate Statele membre.

Pe de altă parte, instanța de recurs constată că, deși Legea nr. 9/2012 și-a propus să înlăture efectele discriminatorii indirecte produse de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 -, prin aceea că taxa prevăzută de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 nu era impusă și vehiculelor similare, puse în vânzare pe piața națională, cu ocazia înmatriculării/reînmatriculării lor -, extinzând obligația de plată a taxei pentru emisiile poluante și în cazul autovehiculelor înstrăinate pe piața națională, tocmai această normă cuprinsă în Legea nr. 9/2012, a făcut obiectul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 1/2012, fiind suspendată de la aplicare, la data soluționării litigiului.

Pe cale de consecință, efectele discriminatorii indirecte menționate, continuă să fie prezente, inclusiv în cazul de speță, astfel că judecătorul fondului în mod corect a reținut incompatibilitatea dintre legea internă în vigoare și dispozițiile art. 110 din TFUE, căci nu există nicio diferență, sub aspectul efectelor discriminatorii indirecte analizate, între Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 și normele cuprinse în Legea nr. 9/2012, în vigoare la momentul soluționării prezentei cauze, aspect sub care Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/2012 de suspendare a unor norme din cuprinsul Legii nr. 9/2012, evident că produce efecte juridice, independent de caracterul temporar al suspendării (01.01.2013), statul neavând nici o legitimitate în a ignora hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene, în continuare.

Cât privește cheltuielile de judecată, Curtea constată legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, luând în considerare criteriile precum: valoarea obiectului litigiului, munca prestată de avocat efectiv în cauză cu exponent în durata procedurii și problemele de drept ridicate de pârâtă, pe calea întâmpinării și a excepțiilor procedurale invocate, poziția pârâtei, în raport cu acțiunea reclamantei pe parcursul litigiului - criteriile menite a configura culpa procesuală, care stă la baza aplicării dispozițiilor art. 274 Cod procedură civilă.

Văzând dispozițiile art. 274 Cod procedură civilă, va obliga pârâta recurentă să plătească reclamantei intimată suma de 500 lei cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D E C I D E :

Respinge recursul declarat de pârâta recurentă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea Administrației Finanțelor Publice a XXX, împotriva Sentinței civile nr. XXX/2012,

pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. XXX/108/2012, în contradictoriu cu reclamanta intimată XXX și intimata chemată în garanție Administrația Fondului pentru Mediu București.

Obligă pârâta recurentă să plătească reclamantei intimate suma de 500 lei cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 3 iunie 2013.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,
GREFIER,

JUDECĂTOR,